

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/119/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820201286
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820201286.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Rastislava Pellu v právnej veci žalobcu: Provyko s.r.o., sídlo: Vinařská 558/3a, Pisárky, 603 00 Brno, Česká republika, IČO: 292 77 451, zastúpený advokátskou kanceláriou: bpv Braun Partners, s.r.o., sídlo: Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha, Česká republika, konajúca prostredníctvom: bpv Braun Partners, s.r.o., o.z., sídlo: Europeum Business Center, Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 862 207, proti žalovanému: ENERGYCO, s.r.o., sídlo: M. R. Štefánika 13, Rožňava 048 01, IČO: 36 194 824, zastúpený advokátskou kanceláriou: IURISTICO s.r.o., sídlo: Cimborkova 13, 040 01 Košice - Sever, IČO: 36 588 041, v konaní o zaplatenie 9.045.967,30 CZK, 226.601,70 eur a 499.103,70 eur s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4Cb/1/2020-274 zo dňa 19. októbra 2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 4Cb/1/2020-274 zo dňa 19. októbra 2021.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie v civilnom sporovom konaní o zaplatenie o zaplatenie 9.045.967,30 CZK, 226.601,70 eur a 499.103,70 eur s príslušenstvom podľa § 343 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) na základe návrhu žalobcu vydal zabezpečovacie opatrenie, v tomto znení: „Okresný súd Rožňava nariaďuje zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriaďuje záložné právo v prospech žalobcu - spoločnosti Provyko s.r.o., so sídlom Vinařská 558/3a, Pisárky, 603 00 Brno, Česká republika, IČO: 292 77 451 k pozemkom, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve (podiel 1/1) žalovaného - spoločnosti ENERGYCO, s.r.o., s sídlom M.R. Štefánika 13, 048 01 Rožňava, Slovenská republika, IČO: 36 194 824, a ktoré sa nachádzajú v okrese Košice - okolie, obec VX.a, katastrálne územie U.a a sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom nasledovne: parcela registra „C“, parcelné číslo 3221/5 o výmere 4980 m2 , druh pozemku : ostatná plocha; parcela registra „C“, parcelné číslo XXXX/X. o výmere 6695 m2 , druh pozemku: ostatná plocha; parcela registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX o výmere 16184 m2 , druh pozemku: ostatná plocha; parcela registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX o výmere 729 m2 , druh pozemku: ostatná plocha; parcela registra „C“, parcelné číslo 3221/46 o výmere 7328 m2 , druh pozemku: ostatná plocha; a to za účelom zabezpečenia pohľadávok z titulu zmluvy o dielo „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K6 v US STEEL Košice“ obchodný prípad č. AG219AE0177, zmluvy o dielo „Engineering a vybrané dodávky pro kotel K7 v US STEEL Košice“ obchodný prípad č. AG219CD0107 a servisnej zmluvy „Rámcová smlouva o dílo na provádění údržby a servisních služeb na energetických zařízeních společnosti U. S. Steel Košice, DZE, kotel K7“ uplatnených v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 4Cb/1/2020.“

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil existenciou obavy, že budúca exekúcia pohľadávky žalobcu bude ohrozená. Obava o ohrozenie exekúcie podľa súdu prvej inštancie dostatočne vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný je v Notárskom centrálnom registri záložných práv registrovaný ako záložca v 51 rôznych prípadoch a 4 z 5 pozemkov žalovaného sú už aktuálne založené v prospech financujúcej

banky žalovaného. Ďalej súd prvej inštancie poukázal nato, že od podania žaloby na žalovaného došlo k registrácii ďalších 18 záložných práv k majetku žalovaného. Do úvahy pri rozhodovaní vzal aj skutočnosť, že na niektoré nehnuteľnosti žalovaného bolo dokonca nariadené zabezpečovacie opatrenie rozhodnutím Okresného súdu Košice II, ktorý sám vyhodnotil, že správanie a ekonomický stav žalovaného ohrozuje budúce uspokojenie pohľadávky, ktorá je predmetom konania na Okresnom súde Košice II pod sp. značkou 33Cb/15/2021. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že na ohrozenie exekúcie nie je potrebné, aby dlžník už urobil nejaké konkrétne kroky k zbavovaniu sa svojho majetku, ale je potrebné vychádzať aj z celkovej situácie a okolností prípadu. Taktiež poukázal nato, že ochrana priznaná zabezpečovacím opatrením môže byť právne účinná a efektívna, len v prípade, ak bude nariadená včas. Zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že v súvislosti s prevodom nehnuteľností, ak žalovaný už urobí nejaký právny úkon smerujúci k zbaveniu sa nehnuteľností, tak neexistuje prakticky žiadny rýchly a efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo k zmene vlastníctva.

3. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie, ktorým navrhol toto rozhodnutie zrušiť a žalovanému priznať právo na nahradenie trov konania v rozsahu 100 %. Svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP, t.j. nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, keď súd nesprávne vyhodnotil naplnenie podmienok stanovených zákonom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

4. Žalovaný konkrétne nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie v tom zmysle, že pre existenciu obavy o zmarenie prípadnej budúcej exekúcie nie je nutné, aby vykonal nejaké konkrétne úkony smerujúce k zbavovaniu sa majetku, ale postačí, keď takáto obava vyplynie z okolností prípadu. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že v inom prípade v konaní na Okresnom súde Košice II sp. zn. 33Cb/15/2021 už bolo zabezpečovacím opatrením na majetok žalovaného zriadené záložné právo, žalovaný poukázal nato, že toto rozhodnutie bolo neskôr odvolacím Krajským súdom v Košiciach Uznesením sp. zn. 3 Cob 66/2021-140 zo dňa 29. júna 2021 zmenené tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol zamietnutý. V tejto súvislosti tiež žalovaný poukázal nato, že obdobne bol zamietnutý aj iný návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému a to v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 13Cb/10/2021, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím Krajským súdom v Košiciach v konaní pod sp. zn. 3 Cob/34/2021.

5. Žalovaný vo svojom odvolaní tiež namietal, že žalobca neosvedčil dostatočne existenciu pohľadávky (prvá zákonná podmienka na vydanie zabezpečovacieho opatrenia), na zabezpečenie ktorej bol podaný návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že úhrada pohľadávky žalobcu je predmetom sporu medzi ním a žalobcom, pričom ide o skutkovo i právne zložitú vec, v ktorej musí žalobca svoj nárok preukázať. Podľa žalovaného pohľadávka uplatnená žalovaným je v plnom rozsahu neodôvodnená, nakoľko ide o neoprávnené fakturovanú cenu diela. Na podporu svojho stanoviska žalovaný poukázal na existujúce judikáty: uznesenie KS v Trnave sp. zn. 23Co/146/2018 zo dňa 3.8.2018 a Uznesenie KS v Bratislave 4Cob/36/2017 v spojení s Uznesením ÚS SR II.ÚS 147/2017.

6. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal aj nespĺnenie druhej zákonom ustanovenej podmienky potrebnej pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to nepreukázanie ohrozenia budúcej exekúcie pohľadávky žalobcu. V tomto smere žalovaný uviedol, že existencia dlhu sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Za prípadný dôvod umožňujúci nariadenie opatrenia žalovaný označil skutočnosť, ktorá osvedčuje, že výkon rozhodnutia môže byť ohrozený, t.j. napríklad také konanie žalovaného, ktorého výsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje majetkové pomery žalovaného. Žalovaný tiež uviedol, že za dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepovažuje skutočnosť, že boli zriadené ďalšie záložné práva v prospech financujúcej banky, pričom dodal, že žiadne zo záložných práv nebolo zriadené so zámerom ukrátenia možnosti vymoženia pohľadávky žalobcu. Na podporu svojho stanoviska žalovaný poukázal na existujúce judikáty: uznesenie NS SR sp. 5Obo/144/1997v rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo 3/2009, rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/925/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Cob 36/2017 a uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 147/2017.

7. Žalovaný vo svojom odvolaní tiež uviedol, že zriadenie záložného práva na jeho nehnuteľnosti je v tomto prípade aj v rozpore s princípom efektívnosti zabezpečovacieho opatrenia. Toto odôvodnil tak, že k predmetným nehnuteľnostiam sú už zriadené iné záložné práva v prospech iných osôb, vrátane banky

a teda možnosť uspokojenia nároku žalobcu výkonom záložného práva je vysoko nepravdepodobná. Žalovaný namietal, že zriadením záložného práva na 4 nehnuteľnostiach žalovaného je absolútne neprímeraným zásahom do jeho práv a to s ohľadom na hodnotu žalobcom tvrdenej pohľadávky a hodnotu nehnuteľností žalovaného.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril svojim podaním zo dňa 18.11.2021, ktorým z nižšie uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a žalobcovi priznať právo na nahradenie trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K stanovisku žalovaného, že žalobca neosvedčil dostatočne existenciu svojej pohľadávky sa žalobca vyjadril tak, že svoj nárok považuje za dostatočne osvedčený. K svojmu nároku na zaplatenie žalovanej čiastky uviedol, že ide o odplatu za dodaný tovar a služby, ktoré neboli doposiaľ reklamované alebo ich dodanie rozporované. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaný už čiastočne plnil, čo s ohľadom na § 407 Obchodného zákonníka možno považovať za uznanie záväzku zo strany žalovaného a tiež poukázal na to, že žalovaný svoj záväzok dňa 24.7.2018 uznal, pričom toto uznanie súdu ako dôkaz predložil.

10. Žalobca ďalej uviedol, že nie je možné jeho nárok považovať za nedostatočne osvedčený iba z dôvodu, že žalovaný tvrdí, že tento nárok je neoprávnený. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný postavil svoju obranu na ničom nepodloženom a žiadnym dôkazom nepodporenom tvrdení, že žalobca „predažil svoje dodávky“, pričom iba týmto tvrdením sa snaží znegovať dôkazy predložené žalobcom a podpísané žalovaným.

11. K judikátom, na ktoré žalovaný vo svojom odvolaní poukázal, sa žalobca vyjadril tak, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Rožňava a tiež aj návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ich rešpektujú a dodržiavajú rozhodovaciu prax súdov.

12. K vyjadreniu žalovaného, že nebolo preukázané ohrozenie budúcej exekúcie pohľadávky žalobcu, žalobca poukázal na obsah svojho návrhu na nariadenie opatrenia a uviedol, že táto obava je jasne osvedčená. Ďalej uviedol, že predpokladom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie a nie konanie žalovaného, ktoré by smerovalo k zmenšeniu jeho majetku. Žalobca opätovne poukázal na okolnosti vzbudzujúce obavu zo zmarenia exekúcie a to na zlé finančnú situáciu žalovaného, zaťaženosť hnuťelného a nehnuteľného majetku žalovaného záložnými právami v prospech tretích strán, existenciu iných súdnych konaní voči žalovanému, výraznú finančnú zaťaženosť žalovaného a tiež obštrukčné správanie sa žalovaného v konaní samom. V súvislosti so svojimi obavami žalobca poukázal na skutočnosť, že okrem konania voči žalovanému na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 33Cb/15/2021 sa voči žalovanému na Okresnom súde v Rožňave vedie ešte ďalších 5 súdnych konaní (mimo konaní, ktoré inicioval žalobca), v ktorých sú voči žalovanému uplatňované ďalšie pohľadávky v celkovej sume 719.887,53 eur plus príslušenstvo. O tejto skutočnosti žalobca ako dôkaz predložil aj potvrdenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 16.11.2021.

13. K námietke žalovaného ohľadne neprímeranosti zásahu do práv žalovaného sa žalobca vyjadril tak, že žalovaný žiadnym spôsobom nepodložil svoje tvrdenie o neprímerane vyššej hodnote pozemkov oproti výške zabezpečovanej pohľadávky. V tejto súvislosti tiež poukázal nato, že žalobca na rozdiel od žalovaného hodnotu pozemkov naopak dostatočne osvedčil.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 písmená f) a h) CSP: „Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.“

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP: „Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.“

18. Navrhovateľ podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Odvolací súd sa po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z hľadísk žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako aj právnym posúdením prejednávanej veci. Odvolanie žalovaného nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy, na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy a správne posúdil podaný návrh na vyhlásenie konkurzu.

20. Na doplnenie a zdôraznenie obsahovej správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným vyjadreniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva nasledovné.

21. Podľa § 343 CSP: „(1) Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. (2) Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. (3) Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.“

22. Podľa § 344 CSP: „Ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.“

23. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku : „Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“

24. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 325 CSP v spojení s § 344 CSP má za účel okamžite (t.j. ešte pred rozhodnutím vo veci samej) v prípade obavy ohrozenia budúcej exekúcie uložiť povinnosti druhej strane sporu. Zásadným v rámci konania o zabezpečovacom opatrení je rýchle (neodkladné) rozhodnutie, z čoho vyplýva, že v tomto konaní nie je možné relevantné skutočnosti dostatočne objektívne zistiť spôsobom ako sa to deje v riadnom konaní vo veci samej. Z uvedených dôvodov sa v rámci tohto inštitútu rozhoduje v zásade na základe osvedčenia nároku ako takého.

25. Žalobca, podľa súdu prvej inštancie a aj podľa názoru odvolacieho súdu, pre účely konania o zabezpečovacom opatrení dostatočne minimálne osvedčil existenciu svojej pohľadávky voči žalovanému. Tento záver vyplýva zo skutočnosti, že žalobca okrem iných dôkazov predložil súdu aj Uznanie dlhu a dohodu o splátkach zo dňa 29.1.2019, ktorou žalovaný písomne uznal svoje záväzky voči žalobcovi. Vychádzajúc z obsahu § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ohľadom uznaných záväzkov platí zákonná domnienka, že tieto záväzky trvajú a to až do okamihu, kým nebude dlžníkom, t.j. žalovaným, preukázaná neexistencia týchto záväzkov (zánik záväzkov; prípadne preukázanie skutočnosti, že záväzky vôbec nevznikli).

26. Skutočnosť, či má žalobca voči žalovanému právo na zaplatenie uplatnených pohľadávok, je predmetom konania vo veci samej. S ohľadom na existenciu písomného uznania záväzku je potrebné dodať, že je práve na žalovanom, aby preukázal neoprávnenosť žalobcovho nároku. V tejto fáze súdneho konania o zaplatenie pohľadávky žalobcu, kedy je dokazovanie len na začiatku, ešte nie je možné zodpovedne rozhodnúť o oprávnenosti obrany žalovaného. Až do skončenia a následného vyhodnotenia dokazovania teda platí zákonná domnienka o existencii záväzkov na základe ich uznania žalovaným, z čoho vyplýva, že pohľadávka je momentálne dostatočne osvedčená.

27. V otázke obavy, že exekúcia bude ohrozená, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so stanoviskom súdu prvej inštancie uvedenom v odsekoch 13 až 17 odvolaním napadnutého uznesenia.

28. Z obsahu § 343 a ani žiadneho ďalšieho ustanovenia CSP, nevyplýva záver v tom zmysle, že obava z ohrozenia budúcej exekúcie môže vzniknúť iba na základe nejakých konkrétnych úkonov žalovaného. Súd prvej inštancie celkom správne poukázal na skutočnosť, že pokiaľ by bolo možné zriadiť záložné právo až po realizácii úkonov žalovaného, tak by sa inštitút zabezpečenia peňažnej pohľadávky zriadením sudcovského záložného práva minul svojho predpokladaného účinku. Uvedené vyplýva z jednoduchej dedukcie, že v čase rozhodovania o zriadení záložného práva až po vykonaní úkonov žalovaného (napríklad predaj, darovanie, zámena a pod.) by už žalovaný nemusel byť vlastníkom príslušných vecí, čo by malo za následok nemožnosť vydania navrhovaného sudcovského záložného práva.

29. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pri posudzovaní existencie obavy z ohrozenia budúcej exekúcie je potrebné v každom jednom individuálnom prípade vychádzať celkovej aktuálnej situácie ohľadom osoby žalovaného (hospodárske výsledky, finančná situácia, úverová záťažnosť, záťaženie majetku, existencia ďalších súdnych sporov a pod.) a nie len z toho, či žalovaný vykonal nejaké konkrétne úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku.

30. Súd prvej inštancie nariadeným opatrením zabezpečil pomerne veľkú pohľadávku žalobcu (9.045.967,30 CZK, 226.601,70 eur a 499.103,70 eur s príslušenstvom). Pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalovaný je v registri záložných práv registrovaný ako záložca v 51 rôznych prípadoch a 4 z 5 pozemkov žalovaného sú už aktuálne založené v prospech financujúcej banky žalovaného a tiež vychádzal z toho, že od podania žaloby na žalovaného došlo registrácii ďalších 18 záložných práv k majetku žalovaného.

31. Zriaďovanie záložného práva na veciach dlžníka vo všeobecnosti komplikuje možnosť veriteľa domôcť sa uhradenia svojej pohľadávky z takto založeného majetku. Z uvedeného je zrejmé, že ďalšie zaťažovanie majetku žalovaného reálne vyvoláva obavu z ohrozenia budúcej exekúcie za účelom uhradenia pohľadávky žalobcu.

32. Bez ohľadu na zistenú existenciu obavy z ohrozenia exekúcie na základe vyššie uvedenej skutočnosti (zriaďovanie nových záložných práv k majetku žalovaného), považuje odvolací súd za potrebné poukázať aj na ďalšiu okolnosť, ktorá by mohla spôsobiť vznik obavy o budúcu exekúciu pohľadávky žalobcu. Takouto okolnosťou je skutočnosť, že na Okresnom súde Rožňava je voči žalovanému (okrem 3 spojených konaní v tejto veci) vedených ešte 5 ďalších súdnych konaní o zaplatenie celkovej sumy 719.887,53 eur s príslušenstvom.

33. Obrana žalovaného poukázaním na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (uznesenie sp. zn. 3Cob/66/2021-140 zo dňa 29. júna 2021 a uznesenie sp. zn. 3Cob/34/2021 zo dňa 27. mája 2021) nebola taktiež opodstatnená. Tento záver vyplynul zo skutočnosti, že aj keď sa jednalo o rovnakého žalovaného ako je to aj v tejto veci, tak v rámci týchto konaní bol zistený iný skutkový stav, konkrétne nebola dostatočne osvedčená obava z ohrozenia exekúcie. Na rozdiel od tejto veci tam žalobcovia nedostatočne osvedčili obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. V jednom prípade žalobca argumentoval len samotnou existenciou pohľadávky a v druhom prípade žalobca poukázal iba na existenciu skorších záložných práv na majetok žalovaného, ktoré však boli zriadené prevažne v prospech financujúcej banky žalovaného ešte pred začatím súdneho konania.

34. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal reálnu hodnotu nehnuteľností dotknutých vydaným zabezpečovacím opatrením. S ohľadom na výšku zabezpečovanej pohľadávky, ktorá je podstatne vyššia ako zistená hodnota nehnuteľností žalovaného (účtovná hodnota všetkých nehnuteľností žalovaného 629.106,- eur), nie je možné považovať zriadenie sudcovského záložného práva za neprimeraný zásah do majetkových práv žalovaného. V tejto súvislosti je tiež potrebné zobrať do úvahy aj skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti už boli skôr zaťažené viacerými vecnými bremenami a záložnými právami.

35. Žalovaný vo svojom odvolaní v rámci svojej obrany poukázal na viaceré judikáty. Odvolaciemu súdu sú známe tieto rozhodnutia a stotožňuje sa aj s ich obsahom. Zároveň však konštatuje, že tieto rozhodnutia nie je možné aplikovať na rozhodnutie v tejto veci, pretože každé z týchto rozhodnutí

bolo vydané za iného skutkového stavu. Konkrétne išlo o prípady, kedy (na rozdiel od tejto veci) skutočne neboli dostatočne osvedčené zákonné podmienky na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, či už existencia pohľadávky alebo existencia obavy z ohrozenia budúcej exekúcie.

37. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. V tomto prípade ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný počas konania vo veci samej, preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku), v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

38. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).